

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการ
ของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย
โดย : นายพงษ์สันต์ ตันหยง
ชื่อปริญญา : ปรัชญาคุณภูมิบัณฑิต
สาขาวิชา : การจัดการ
อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา กิริสิริกุล, Ph.D.)
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นพพร จันทรนาชู, Ph.D.)
..... 25 / เม.ย. / 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับของประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการ และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย ใช้การวิจัยแบบผสม โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและการวิจัยเชิงคุณภาพมาช่วยเสริมอธิบายผลการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณคือ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยจำนวน 682 คน เก็บตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ คือ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และผู้บริหารจำนวน 12 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและใช้สถิติตัวแบบสมการโครงสร้างในการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์เส้นทางและเสริมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับของประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการพบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในการทำงานค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจในการทำงานค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย คือ แรงจูงใจในการทำงานโดยมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยและทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการผ่านความพึงพอใจในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการและทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นอิทธิพลเชิงลบ ความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R^2) ของสมการโครงสร้างพบว่าตัวแปรอิสระคุณภาพชีวิตในการทำงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง แรงจูงใจในการทำงาน และความพึงพอใจในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการปฏิบัติงานทางวิชาการ ได้ร้อยละ 51